

נאום מנהל בית הספר בערב הסיכום

למלווי המשלחת לפולין, לחנה, נגה, אורית ואורי, למדריכים, לאריה העד, להורים ובעיקר לכם התלמידים חברי המשלחת.

בקיץ האחרון יצאתם למסע לפולין. במסע הזה חוויתם באופן קבוצתי ואישי את האסון הנורא שעבר שם במקום הנורא ההוא על העם היהודי. אחת השאלות הקשות שצצות ועולות בכל פעם במהלך המסע לפולין היא השאלה מהו טבע האדם?

מצד אחד נוכחתם עד לאילו תהומות של רוע עלולה להגיע הנפש האנושית, נפשם של השותפים, הרבים, הרבים מדי, בתהליך ההשמדה. מצד שני ראיתם לאילו פסגות של אנושיות הגיעו בני אדם אחרים ובראשם "חסידי אומות העולם" שסכנו את חייהם ואת חיי משפחותיהם כדי להציל יהודים.

לתפיסתי - התשובה לשאלת טבע האדם היא בהכרעות המוסריות שכל חברה ואדם בוחרים לעשות. אין אדם ואין חברה בעולם הפטורים מהכרעות מוסריות וערכיות והתשובה אילו בני אדם ואיזו חברה נהיה תלויות תמיד בהכרעות אלו.

בעיני - המסע לפולין איננו מהווה סיומו של תהליך חינוכי, ההפך הוא הנכון: המסע לפולין מהווה בעצם תחילתו של תהליך. תהליך שבו אנחנו כבני-אדם כיהודים וכישראלים בוחרים לקחת אחריות מוסרית אמתית על חיינו כאן במקום הזה.

דווקא לנוכח מה שחוויתם בפולין אנחנו, כולנו, מחויבים לדאוג לכך שבחברה שלנו כל אחד לחוד וכולנו ביחד נדע להתייחס באנושיות לכל אדם מעצם היותו אדם, שבו נדאג לכך שבחברה שלנו לעולם לא יופלה אדם בשל צבע עור, מינו, נטייתו המינית, דתו, דעותיו או כל סיבה אחרת.

דווקא מול הזוועות שחוויתם בפולין אנחנו מחויבים להיות חברה אחרת שבה נדע לתת מקום אמתי של כבוד גם לחלשים יותר שבקרבנו.

לצורך כך אין חובה לעשות מעשים גדולים והרואיים וכל אחד מאתנו יכול לתרום לכך הזה בהתאם ליכולתו: אם זו התלמידה שמבקרת פעמיים בשבוע את הקשיש בבית האבות הסיעודי, אם זהו התלמיד שמסייע לילדים עם צרכים מיוחדים בישוב שבו הוא מתגורר, או התלמידים שמסייעים לקלוט תלמיד שבא מרקע אחר ושונה לכיתה וכמובן גולת הכותרת - ההתנדבות לשנות שרות למען החברה בישראל.

אני מקווה שהתובנות שאיתן חזרתם מפולין ידרבנו כל אחד ואחת מכם לפעול כאן למען יצירת חברה אנושית מוסרית וצודקת יותר.

דודו גורן
מנהל "עמקים תבור".